

mindelig tendentiøs klang, som Enhedslisten ikke ønsker at bidrage til.

Arne Melchior (CD):

CD kan tilslutte sig den afvisning, som indenrigsministeren gav forslaget, og de begrundelser, han gav. Og jeg kan også fuldt tilslutte mig hr. Søren Søndergaards grundige og velgenemtænkte ordførertale.

Ordet velgenemtænkt kan man så sandelig ikke anvende på det her forslag. Det er sjusk, det er tarveligt, det er menneskeforagtende. Jeg måtte overvinde mig selv for overhovedet at ville deltage i denne førstebehandling. Jeg har så lovet ikke at tage ordet ved en eventuel anden og tredje behandling.

Men vores afvisning har to sider, dels ligger der en hån over for medmennesker af anden oprindelse – men det er jo ikke nogen overraskelse fra forslagsstillernes side – som vi altså fuldstændigt vender os imod med afsky og foragt, og dels har det også lidt at gøre med vor holdning til begrebet folkeafstemning i almindelighed.

Det lyder åh så demokratisk med folkeafstemninger. Det viser sig, at folkeafstemninger næsten altid får en reaktionær udgang, ikke fordi befolkningerne er reaktionære, men fordi de ofte drejer sig om noget nyt, og noget nyt vil alle tvivlere, og dem er der jo heldigvis mange af, ofte stille sig sådan til som det gamle ord, der siger: Er du i tvivl min søn, så stem nej.

Derfor tror vi ikke på selve folkeafstemningsinstituttet. Det viser sig da også, at Schweiz er det eneste europæiske land, der jævnlig gør brug af denne institution. Der deltager mellem 15 og 35 pct. af borgerne. Så kan man sætte spørgsmålstegn ved, hvor demokratisk det nu er. Det er f.eks. derfor, at Schweiz ikke er medlem af FN. Og hele den gennemgående schweiziske holdning til mange ting er reaktionær, fordi de er afhængige af nogle folkeafstemninger, hvor man altså skal ud og lefle for de ringeste instinkter hos hinanden.

Så vi afviser med drøn. Jeg ser, der står noget i bemærkningerne om, at forslagsstillerne er villige til at diskutere en række ting i udvalget. Jeg tillader mig at spørge, at det bliver der ikke meget anledning til.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg må så meddele, at det her forslag er Dansk Folkeparti faktisk positivt indstillet over for.

Det, jeg bemærkede i hr. Melchiors tale, var jo sådan set, at når han er bange for at få tingene til afstemning, så er han faktisk bange for, at befolkningen skulle finde på at sige noget andet end det, hr. Melchior mener. Og det må jeg også tage som udtryk for, at hr. Melchior formentlig er bange for, at det ender med et nej til den afstemning, vi nu skal have om Amsterdamtraktaten. Og det kan vi da kun håbe at hr. Melchior får ret i. Sådan forstod jeg i hvert fald indlægget.

Jeg må så overordnet sige om det her forslag, at i Dansk Folkeparti havde vi faktisk hellere set et forslag, der byggede på et lidt lettere afstemningstema, nemlig om befolkningen ønsker et multietnisk samfund eller ej.

Der sendes mange afstemningstemaer ud, og det vil måske nok til en vis grad forvirre befolkningen lidt at skulle tage stilling til så mange temaer. Så ét afstemningstema om hele Danmarks udlændingepolitik ville være på sin plads.

Men det, jeg egentlig ikke har forstået herinde i Folketinget, er, at man er så forfærdelig bekymret for disse folkeafstemninger. Nu hørte man Det Radikale Venstres ordfører stå og hælde vand ud ad ørerne: Uh, De Radikale er så positive over for folkeafstemninger. Men, men, men, men der er altså lige de og de ting, man ikke vil have til afstemning. Man vil i realiteten ikke have noget som helst til afstemning. Jeg har ikke set ét eneste sådan virkelig gennemtænkt radikalt emne til en folkeafstemning i Folketinget i de år, jeg har været her.

Jeg ved godt, at udenrigsministeren, da han ikke var udenrigsminister og havde god tid, gik og fægtede om sig med grundlovsændringer og folkeafstemninger, men siden han blev udenrigsminister, har jeg faktisk ikke hørt en dyt til ham, hvad det angår. Men nu har han selvfølgelig også andet at se til. Det var sådan lige lidt udgydelser, fordi man skal være meget forsigtig med at gå og kræve folkeafstemning om det ene og det andet og så i realiteten ikke mene noget med det.

I Dansk Folkeparti mener vi noget med disse folkeafstemninger. Det gælder ikke alene i relation til nogle landspolitiske spørgsmål, men bestemt også i relation til en lang række kommunalpolitiske emner, som vil være velegnede til folkeafstemninger.

Vi ser senere på dagen i dag nogle andre forslag om øget brug af folkeafstemninger, og jeg ved ikke, om de partier, der fremsætter de for-